

Diktat

ll. I

Fredrik Rosenvinge.

Den store Kistoffer.

I gammel Tid var der en Gang
en Mand, der hed Regnopus. Han beslættede
at han ikke ville få sin nogen under Høire midt
der, der ikke frigtede nogen under hele Verden.

Da han derfor hørte om en Konge,
der skulde være den Trældigste paa hele Jorden,
gik han til ham og tilbød ham sin Ejendom.
Kongen vurderede ham ved Glæde, og
Regnopus gavte han nogen Tid, men over den
ordnede han, at Kongen gjorde ligesom et
Kors frem sig ved Ringene, hvor Gang han
hørte Djævelens Hånd nævne. Da svurgete
han Kongen, hvorfor han gjorde disse sære Tegn,

og Kongen varmede, at Djævlen var en Fjende
af alle Himmelstier, og han maa man beskytte
sig imod ved at sørge dækken for sig; men daar
man gjorde dette, lunde Djævlen ikke komme
in maa. Saar maa jeg fastlæte vider, sagde

Reprobas og gik ud for at opsoe Djævlen;

men da han havde fundet hanc og gjort

sig i Spænde hos ham, saa han havde blive
bange for et Trakass.

1888

Deklat M. I.

Jens Kristian Ekles.

Den store Toldstoffer.

I gamle Dage var der en Gangen
Kong der hed Reprobis. Han beslutted,
at han ikke ville tjæne nogen anden
Herr, end den, der ikke brugte
nogen i den hele Verden. Da han derfor
hørte nogen om en Konge, der skulde
være den bedste Kærligste på hele
Verden, gik han til ham og tilbød ham
sin Sjællende. Kongen mod tog ham med
gyldde, og Reprobis tjente man nogen
tid, men om sidst oblagede han, at Kongen
læg som et døs foran sig ~~med~~^{over} fingerne, ved Agang

han hørte Djævellen nævne mere. Da
spurte han Kongen, hvorfor han gjorde disse
sære fælter og Kongen svarede, at Djævellen
en fjende af alle Mennesker, og man maaste
man beskytt sig i mod ved at skaa et
Kors for sig; ti daat man gjorde dette, var
Djævellen ikke komme ^{en} nægen mere. Lad jeg
fortælle øar, sagde Republies og gik ud
for at opmøge Djævelen; men da han havde
fundet ham og givet sig i sjælest hos ham,
saa han ham flive & bange for et
Trækross.

Den store Kristoffer

I gamle Dage var der
en Gang en Mand, der
hed Reprobis. Han
bestattede, at han ikke
vilde høre nogen anden
Herr, end den, der ikke
frygtede nogen i den hele
Verden. Da han derfor
mørke som en Køngetræ,
der skulle være den val-
digste paa hele Jordet,
gik han til ham og
således havde sin Simeon.

Kongen mod tog ham imod ved at slaa et Hors
med glode, og Republik for sig; thi naar man ejer
gjente han vogen Tids under de dette, burde Djævelen
men opdagede han, ikke komme en nar. Da
at Kongen gjorde ligesom maa jeg forlade eder,
at Hors foran sig med sagde Republik og gik
Fingrene, hvor Gang kom ud for at opnøge Djævlen;
hørte Djævelens Taon men da han havde fundet
natur. Da spurgte han ham og givet sig i fjer-
Kongen, hvorfor han ske hos ham, saa han kom
gjorde disse isare Tagter, en Gang blive lange for et
og Kongen svarede, at Trakor.

Djævelen var en Fjende
af alle Menschen, og han
maatte man beskytte sig

Dikshak

M. I.

Nikolai P. Schulte

Den store Kristoffer.

I gamle Dage var der en Gang
en Mand, der hedt Repros Reprobus.
Han besluttede at han ikke vilde
fjene nogen anden Herre, end den
der ikke frigjorde sinogen i den hele
Verden. Da han derfor hørte om
en Konge, der skulle være den hal,
digs ke paa hele Jorden, gik han
til ham og tilbød ham sin Fjene,
ske. Kongen modtog ham med Gled,
og Reprobus fik ham mogen Tid, men n
om sider opdagede han at Kongen gjorde

ligesom et Kors foran sig med Fingrene,
hvor Gang han hørk Djævelens Næm
nævne. Da spurgte han Tongen, hvorfor
han gjorde disse store Fægter, og Tongen
svarede, at Djævelen var en Fjende af
alle Mennesker, og han maaatte
man beskytte sig imod ved at staa et Kors for sig;
Hun nær mangjordt dette, hvilket Djævelen ikke kom
men næ. Saa maa jeg forlads eder, sagde
Eprobus og gik ud for at opsoge Djævelen;
men da han havde fundet ham og quæret
ig i Fjerneske hos ham, saa han ham
n Gang blive bange for et Trokors.

Diktat

U I

Kristian Behn Frandsen.

Dens store Lejtoffers

I gamle Dage var der engang
en Knægt, der hed Petersens.
Kan bestiltes, at han ikke
vildes tjene nogen anden Herre end
deng der ikke sygtsle nogen ebs
helt. Vedhæn. Da han desfor
hørt om en Konge, der skulle
vare den vigtigste præst i hel
Jorden, giv han til ham og
Hilbod. Han siger Tjener til Kongen
med høj hæm mod Gladet, og
Petersens tjent har nogen lidt
men onside opdraged høv, at

Torzen gjorde ligesom det var. At meddele han hørte fremlt at
forære sig med Tjernene, havn og givet sig i Tjernet han
hver gang han hørte Djævelen havn, saa han han en Gang
kunnone. Da spørrgte han blive bange for et Trækors.
Torzen, hvorpå han gjorde disse
sæt Fælter og Tøvgerdsmalet,
at Djævelen var en Fjende
af alle Menschen; og han
mødte man beskytte sig
med vel at slægt Torzen
sig, thi man var gjord dødt
hende Djævelen ikke komme
ind næ. Har man jeg for-
lade eder, sagde Reprobis og
gik ud for at opmøde Djævelen,

Diktat

Mr. I.

Thorvald Müller

Den store Kristoffer.

I gamle Dage var der en Gang en Mand, der hed Repsolus. Han besluttede, at han ^{ikke} ville tjene nogen anden Herre end den, der ikke frysede nogen i den hele Verden. Da han derfor hørte om en Konge, der skulde være den valdigste paa Jordens gik han til ham og tilbød ham sin tjene. I

ste. Kongen modtog
ham med glæde, og
Reprobus tjente ham
nogen Tid, men om si man gjorde dette, turde
der opdagedes han, at Djævelen ikke komme
Kongen gjorde ligesom en nær. Saa maa jeg
et Kors foran sig med fælade eder, sagde

Tingrene, hver Gang

han hørte Djævelens

Kavn nævne. Da spurg-

te han Kongen, hvor-

for han gjorde disse

særlige Fakter, og Kongen

svarede, at Djævelen var et

en Tjende af alle Mennes-

sker, og ham maatte ^{med} beskyt-
te sig imod ved at slaa
et Kors for sig; thi naar
Djævelen ikke komme

Kongen gjorde ligesom en nær. Saa maa jeg

Reprobus og gik ud

for at opsigte Djævelen,

men da han havde fun-

det ham og givet sig i

tjeneste hos ham, saa ham

Ham en Gang blive bau-

soaredes, at Djævelen var et Frakors.

Diktat
U.I

A. Andersen

Den store Kristoffer

I gamle Dage var der en Dyngen i Mands
der hed Reprobus. Han betrukkede at han ikke
vildes have nogen andens Hare, end den,
der ikke frugtede nogen i den hele Verden.
Da han derfor hørte om den Konge, der skulle
være den Vældigste paa hele Jordens, gik han
til ham og tilbød ham sin Tjeneri. Kongen modby
ham med Glæde, og Reprobus hjalp han nogen
Tid, men noensider opdagede han, at Kongen gjorde
ligesom et Ross, præn sig med Tingræve, hver Gang
han hørte Djævelens Skov nævne. Da spurte
han Kongen, hvorfor han gjorde disse seire Tingler,
og Kongen svarede, at Djævelen var en Tjundesf

de Mennesker, og han måtte nu være beskyttet
sig imod. Så ved at dæ et øl over sig, til den næste
møde gjorde dette, syede Djævlen ikke komme
en ør mar. Saa saa jeg foldest eder, sagde
Reprobus og gik ud for at ^{opøje} finde Djævlen,
men da han havde frentat ham oppe ved sig
i Tjernotka højskamm ma han komme en Gang
blive bange for øde Trakors.

Doktor H.-I.

Jens H. Jensen

Den store Kristoffer.

I gamle Dage var der en gammel Gam
mand, der hed Probus. Han beslut-
tede, at han ikke ville fyne nogen anden
Herr, end den, der ikke fægtede nogen i den
helle Verden. Da han desfor hørte om en
Konge, der skulde være den valdig-
ste praet helle Verden, gik han til
ham og tilbød ham sin Tjeneste. Kong-
gen modtog ham med Glæde, og Rex.
probus fælte ham i nogen Tid, men
om sider opdagede han, at Kongen gjorde
ligesom et Kors foran sig med Tingrene,
hver Gang han hørte Djævelens

Kan navn. Da spurgte han Kongen, hvorfor han gjorde disse sene.
Takker og Kongen svarede, at Djavelen var en Fjende af alle Mennesker, da og man måtte man beskytte sig imod ved at staa et Hors for sig; thi naar man gjorde dette, saade Djavelen ikke komme en nar. Da maa jeg forhinde eder, saade Reprobus og gik ud for at opsicke Djavelen; men da han havde fundet ham og givet sig i Tjenske hos ham, saa han ~~kan~~ ham en Gang blive bange for et Trækors.

1858

Doklat. II.

Ott Hansen Biebel

Den store Christoffer.

I Gjælle Dage var der en Gang en
Konge, der hed Preprobus. Han besluttede,
at han ikke ville have nogen anden Konge
end den, der ikke flygtede nogen i den
ule Fjorden. Da kom derfor Nørste
om en Konge, der skulle være den
Udligste men selvfølgelig, at han
til kom og tilbød ham sine farveste.
Kongen modtog han med Glæde og
Preprobus tjente ham nogen Tid,
men en Steder opdagede der kom at
Kongens gjorte s. lige som at Hors
foran sig ned Fingerne, hvor Gang

Dyabolens hær kørte Døvelens hær over næste.

Da spurgte hærne Kongen,
hvorfors man gjorde disse øer. Taget,
Døvelens Kongen svarede, at Døvelen var
en Fyrste af alle Menschen, og kann
mantle man bestytte sig imod ved
at slå et Høst for sig; Minster man

Dyabolengjæste dette, Talte Døvelen ikke.

Kongen svarede. Da man jeg forlade
eder, sagde Dyabolens øgle ud for
Døvelen at spørge Døvelen, men da han
havde fundet kann og gjort sig i
første ses ham, saa han kann
en Gang Olive bæge forud.

Fra Høst:

Diktat

M. I.

Carl Hansen

Den store Kristoffer.

I Gamle Dage var der en Gang en Mand, der hed Reprobus. Han besluttede, at han ikke vilde finde nogen anden Herre end den, der ikke frysleder nogen i den hele Verden. Da han derfor børte om en Konge, der skulde være den valdigste praa hele Jorden, og gik han til ham og tilbød ham sin Tjeneste. Kongen

modtog ham mod Glæde, og Reprobus hente han nogen Tid, men da viste opslagene ham, at Kongen gjorde ligesom et Kors foran sig men Fingrene, hver Gang han hørte Djævelens Navn navne. Da spurgte han Kongen, hvorfor han gjorde disse sene Fælter og Kongen svarede, at Djævelen var en Fjende af alle Mennesker, og ham måtte man beskytte sig imod ved at slaa et Kors for sig. Hvi naar man gjorde

dit, forde Djævelen ikke komme en mar. Saa maa jeg forlade eder, saade Reprobus og gik ud for at opsoe Djævelen; men da han havde fundet ham og givet sig i Tjineske hos ham, saa han ham in Gang blive bange for et Trakors.

Diktat

Diktat

M. I

Niels Petersen.

Den store Præstet.

I Gamle Tid vor dor en ganz en Mand,
der het Reprobus. Han løstede,
at han ikke ville tjene noget andet
Herr er den, der ikke frygtede noget
i den hele Verden. Da han hørte om
en Konge, der skulle være den veldiøste
I paa hele Jorden, gik han til ham
og tilbod hans ^{sir} Geneste. Kongen ^{med} tog ham sin
med Glæde og Reprobus Tente han
noget tid, men om sider opdaget
han, at Kongen gjorde ligesom et
Kors for ansig med Fingrene,

vert gang han hørte Djævelens kann,
Så da spørgte han Kongen, hvorfor han
gjorde dinesare Fast, og Kongen svarede,
at Djævelen var Djævel ^{af} alle Menneske,
og han måtte ^{man} beskytte ^{et} mod ved at
slav en kors foran sig, ti nu man
gjorde dette, torde Djævelen ikke komme
en nærs. Som Iaa maa jeg forlade
edr, sagde Reprobus, og gik ud for
at opsoge Djævelen, men da han
fondet ham og gav et sig i Tjeneste hos
ham, saa han han en gan blive bange
for en tra Kors.

Diktat

U. T

Svend Skjærsv.

Den store Knutoffa.

I gamle Dage var der en Gang
en Mand, der hed Revolvus.

Han besluttede, at han ikke
vildetjente nogen anden Herre end
den, daer der ikke frugtede nogen
i den hele Verden. Da han
derfor hørte om en Konge, der
ik alle var den veldigste, naa
forden, at han til ham ^{gældede} sin
Tjeneste. Kongen modtog ham
med glade øj. Revolvus gav
de ham nogen Tid, men som
sider opdagede han, at
Kongen gavde ligesom et Kost

foran sig med Tingrene, hvor- og givet sig i Tjeneste hos høne,
gang han hørte Djævelens Haon saa han hømblive lange for et
nøgne. Da Da sprængte han Drakos
Kongen. Hvorfor han gjorde disse
sættagter, og Kongen svale-
de, af at Djævelen var en Tjen-
de af alle Mennesker, og han måtte
mest man beskytte sig i mdd
med at slå et Kors for sig; At
thi næste man oplyde dette,
burde Djævelen ikke komme
en næ. Saa snad jeg forlode
edes, sagde Reprobis og gik
ud for at opspore Djævelen; men
da han havde stundet ham

Diklat

M. I.

Lofus Peters

Den store Knudoffer.

I gamle Dage var der en gang
en Mand, der het Rysrobus.
Han berlukede, at han ikke ville
gjene nogen anden Herre
end den, der ikke frøglede nogen i
i den hele Verden. Da han
derfor hørte om en Konge, der
shulde være den veldigste præ-
stel Jorden, gik han til ham
og bød Men hans geneste. Kongen
med sig kom med glæde,

og Reprobus spende ham for sig, thi man man
nogen lid, men om vi gjorde det, bæddel havde
opdagede han, at Kongen Dævelen at kom m en man
gjorde lig som en Kors foran. Da maa jeg forlade eder,
sig med Tengrene, hver gang sagde Reprobus og gik ut
han hørte Dævelens navn for at & oppe Dævelen;
hørte Da spurgte han Kongen, men da han hørte fundet
hvad for man gjorde de sare ham og givet sig styrke
fætter, og Kongen svarede, notham, saa han hørte blom
at Dævelen var en fynde af bange for et tre Trakors.
af alle Mennesker, og ham
maatte ik man bestille ^{Kors}
sig emod ved al slaad

Dikbat

II

Thomas John Lowes

Den store Knistoffer

I gavnlig Dige var der en Gang
en Mand, der hed Papeklaus.
Han tilbakkede, at han ikke ville
spore nogen under Kær, end
den, der ikke fikkede nogen i
den helle Fjorden. Da kom der
en heste om vinteren, der skub
te være den veldigeste paadele
Fjorden, gik han til ham og
sikrede ham sin Fjender. Han
gav med sig han medt Gilde,
og Papeklaus fandt ham nogen
tid, man viste opdagede ham,

at Kongen gjorde ligesomstikors sig i Finneslet hav ham, saa han
forsøgte med at bringe os, men jeg havde Gray Blue bunge for at
have hørt Dyvelens kannonskud.

Da sagde han Kongen, Hvorfor
har du gjort disse sene tag her, og
Kongen svarede, at Dyvelen var
en fjende af alle Menschen, og
hun måtte man bekæmpe sig
imod ham at blive et kongerig
sig, da næste man gjorde dette,
skrede Dyvelen ikke komme en
= Ha man jeg forlade eder,
sagde Reproibus og gik ned for
at besige Dyvelen, men da han
havde fundet ham og givet

M, 54

Ranck, Walter
in
Gardiner, Hieronymus

Han lag derfor en Brugler i høer
Kramdags salm salm med mod
Friggens, midtvei har selv gikk
med, men endte i Eidsv. Strandale
Kramdags sammen om ham og
ville se welche han var, men kunde
gå. Kramd. til flag, mens han selv
fikk et midtveis hørgen, ikke
Tunnenkongen, almen, bad ham
Fridt halde hin til sig og spurg:
Se ham om hvad hans Frende var,
og om han ville døbes, men

Findt sigde, at han var ikke en god i
størke, men et smuglende. Det var han
selv overbevist. Han var, altså, ikke
en god i sin egen øje
Men kendt, og han vedtækte da
Findt, hvilket var det næste heller
sig det i mod med den historie
Det